

hoofdkwartier in Londen een kopie van dit weinig opwekkend verslag aan van Mook toekomen die het aan zijn adviseur de Blicck doorgaf.

Deze nam in juli, toen admiraal Helfrich zijn tweede bezoek aan Londen bracht, deel aan een lange bespreking bij admiraal Furstner, waar onder diens voorzitterschap door Helfrich, de Blicck en Furstners chef-staf, schout-bij-nacht J. W. Termijtelen, de balans werd opgemaakt van wat van Ceylon en Australië uit was bereikt. Er bleek dat zowel Furstner als van Mook voor het Korps Insulinde geen taak meer zagen weggelegd op Ceylon, maar Helfrich wenste het Korps hetwelk nog maar elf militairen telde die hij als 'combattanten' beschouwde, juist uit te breiden (inderdaad werd eind '43 *No. 2 (Dutch) Troop* van de *Commando's* uit Engeland naar Brits-Indië overgebracht vanwaar het, nadat het vrijwel niets te doen had gekregen¹, in juli '44 weer naar Engeland terugkeerde). 'De *raids* welke op Sumatra gehouden zijn, waren', zei Helfrich, '*intelligence-raids*. Toen heb ik', berichtte de Blicck aan van Mook in een lang verslag van de bespreking²,

'toch even moeten interrumpen en zei: 'Wat is er te verwachten van een *raid* op duizend mijl afstand van uw basis en waarbij u drie à vier uur hoogstens aan de wal kunt blijven . . . De resultaten van de *raids* zijn nihil geweest.'

HELFRICH: 'Ja, maar bij de laatste *raid* zijn twee Atjehers meegebracht, wat ik betreur, en die hebben inlichtingen gegeven.'

DE BLIECK: 'Inderdaad, maar deze inlichtingen zijn van geen waarde.'

TERMIJTELEN: 'Hoe weet u dit?'

DE BLIECK: 'Omdat de Engelsens dit weten en het mij meedeelden' (dit beviel niet erg).

HELFRICH: ' . . . Wij en Mackenzie zijn het er over eens dat wij zelf agenten zullen inbrengen, hetzij voor rubber of *intelligence*, onder bewaking van een gewapend escorte dat dan zal zien of de agenten kunnen blijven of weer mee terug moeten gaan' -

de Blicck sprak zich daar tegen uit; 'een gewapend geleide', merkte hij op, 'maakt elke *security* onmogelijk.' Er volgde een dispuut of Mackenzie wel de bevoegdheid had, dit soort opdrachten te geven. 'Inlichtingen moeten we hebben', zei de Blicck, 'en die hebben we ondanks vier en

¹ Vijf door het lot aangewezen leden hadden mogen deelnemen aan een actie achter de Japanse linies in Birma waarbij in het oerwoud enkele aanslagen op Japanners waren gepleegd. Plannen om de Nederlandse *Commando's* op Sumatra en Malakka in te zetten werden geannuleerd omdat de landingen welke Mountbatten daar had willen ondernemen, niet doorgingen. ² Verslag door P. A. de Blicck d.d. 21 juli 1943 (ARA, MK, M 182, M 20).